

[Aksel Møller.]

var nødvendig for at faa Dækning for Statens Udgifter for Finansaaret 1948—49, dels at Forholdet var dette, at vi ad andre Veje skulde sanere det danske Pengevæsen.

Hvad angaar Forhøjelserne af Statens Udgifter og dermed Dækningsproblemet for dem, vil jeg tillade mig at erindre den højtærede Finansminister om, at mit Parti har ikke bidraget til den Forhøjelse, som fandt Sted af Aldersrenten og Invalidereenten i Fjor, at vi langt hellere havde set, at man paa det Tidspunkt havde løst Spørgsmaalet ved en Overbygning over Aldersrenten i Folkepensioneringens Form, i Folkeforsikringens Form. Havde man gjort det paa det Tidspunkt efter Retningslinier, som man har set fulgt i Sverige, vilde man have været i fuld Gang med at løse denne Sag, uden at det behøvede at tyngte Statskassen, og uden at nogen af de gamles Interesser derved var blevet tilsidesat.

Nu siger den højtærede Minister, at vi ud fra de Udgifter, som Finansloven indeholder, skal vente Merudgifter paa 225 Mill. Kr., hvoraf de 70 Mill. Kr., som han gør opmærksom paa, hører til de Tal, der skal staa paa § 26 I. K., det vil formentlig sige Flygtningeudgifter eller i alt Fald Udgifter vedrørende Afvikling af Krigsforhold. De andre Millioner er derimod kun motiveret med, at det er den Udgiftsstigning, som man almindeligt maa vente, uden at nye Udgiftslove sættes i Gang. Vil det sige, at man saadan Aar for Aar skal vente, at Statens Udgifter svulmer op med et Beløb af 150 til 170 Mill. Kr. ganske af sig selv? Det forekommer mig, at vi i Udvalget maa have Lejlighed til at se, hvorpaa denne pessimistiske Opfattelse begrundes sig, og naar den højtærede Minister om indeværende Aar kan tale om Udgiftsstigninger til et Beløb af 525 Mill. Kr., tror jeg, det vilde interessere et kommende Udvalg at se Listen over de Udgiftsstigninger, der har fundet Sted i Forhold til Budgetterne i indeværende Aar, saadan at man kan danne sig et Indtryk af den Oppustning, der stadig væk finder Sted af Statsudgifterne.

I denne Forbindelse vil jeg gerne have Lov til at ride en Kæphest. Jeg kan ikke begribe, hvorfor i al Verden vi bliver ved under de nuværende Forhold at lægge hen og lægge hen til Fonds, som skal tjene et eller andet fremtidigt Formaal. Det forekommer mig dog, at man burde kunne gennemføre en almindelig Bestemmelse, der sagde: den kommunale Udligningsfond skal foreløbig ikke vokse mere, den er paa 145 Mill. Kr., Henlæggelserne til Arbejdslos-

hedskasserne fra Statens Side kan foreløbig standses, Henlæggelserne til Apotekerfond og andre Fonds kan foreløbig standses. De Indkomster, som hidindtil er blevet henlagt dertil, bør efter min Mening direkte anvendes til Nedbringelse af den Gæld, vi fik under Tyskertiden. Jeg kan ikke se, at det er korrekt og rigtigt, at vi bliver ved at opføre os med vore Statsregnskaber, som om vi var lige saa velstaaende i dette Land i 1948, som vi var i 1939. Vil man gennemføre en saadan Bestemmelse, vil man opnaa en relativt hurtigere Konsolidering end den, som vi nu under saa megen Ve og Møje, naar det hele skal tages over stærke Forhøjelser af Skatterne, har Udsigt til at opnaa.

Dernæst gaar den højtærede Ministers Bedømmelse af det kommende Aar ud paa, at han regner med 100 Mill. Kr. til Forlængelse af Tilskudsordningerne eller til det, der skal ske, naar Tilskudsordningerne udløber om 2 Maaneder. Lad mig om dette bare sige, at jeg meget vel kan forstaa, at det, før vi har drøftet den samlede Plan for Landets Økonomi, kan være vanskeligt at have nogen Mening om, hvor store Beløb der skal stilles til Disposition for denne Sag. Jeg nævner det kun for at vise, at ogsaa det er et Spørgsmaal, som vi maa kunne tage Stilling til, før vi giver den højtærede Finansminister de Skatteforhøjelser, der her er Tale om.

Naar jeg fra de 325 Mill. Kr., altsaa de forventede Merudgifter for det kommende Aar, trækker det Overskud fra, der er budgetteret til 170 Mill. Kr., naar vi til det forventede Underskud, som den højtærede Finansminister har sat til 150—155 Mill. Kr. Det er meget vanskeligt at følge med i disse Tal. Vanskeligheden bestaar i særlig Grad deri, at der rokeres om med Beløbene, nogle Beløb har været sat af til Afskrivning, og pludselig er de der ikke, de er brugt til andet. Naar man sidder med Ministerens Tal i Haanden og de spredte og sparsomme Oplysninger, man kan finde andetsteds, er det uhyre vanskeligt for det enkelte Medlem i dette høje Ting at danne sig et virkeligt Indtryk af, hvordan den finansielle Situation ligger. Men lad os gaa ind paa, at den højtærede Minister faar Ret i, at vi faar et Underskud paa 150—155 Mill. Kr. Under Forudsætning af, at vi ikke vedtager nye Udgiftslove i det kommende Aar, siger den højtærede Finansminister, at dette Overskud skal dækkes af disse Skatteforhøjelser paa ca. 200 Mill. Kr. Saa vidt jeg har forstaaet, vil af disse 200 Mill. Kr. langt den væsentligste Del paa Forhaand blive bestemt til Afskrivning paa